ÎNTERVIUL SĂPTĂMÎNII

„UN JUCĂTOR RECALCITRANT POATE DISTRUGE O ECHIPĂ ÎNTREAGĂ“

CORNEL POPA

- RĂSFĂȚUL II PIERDE PE MULȚI DINTRE TINERII NOȘTRI
- DISCIPLINA TREBUIE SĂ FIE VALABILĂ ȘI PENTRU „TALENTAȚII“ ECHIPEI
- PRINCIPALA CALITATE A UNUI ANTRENOR ESTE ECHILIBRUL
- ACTIVITATEA CU COPIII TREBUIE SĂ ÎNCEAPĂ CU MAI MULTE MINGI
- PENTRU MINE, RETURUL SE JOACĂ LA... 2 MARTIE

Internaționalul CORNEL POPA a fost un exemplu de dîrzenie în fotbalul nostru. Astăzi, cînd se pune atît de acut problema angajamentului fizic și a combativității, în general, amintirea fotbalistului Cornel Popa invită la o tratare foarte atentă a acestei probleme. Fundașul dinamovist a probat calități pe care le căutăm deseori, în zadar, la fotbaliștii ultimei generații.

Moldovean de origină, Cornel Popa a făcut un prim an de divizia A în 1956, la Dinamo Bacău. În decembrie 1956 a fost legitimat la Dinamo București, debutînd în partida cu T.D.N.A. (3—2), după catastrofalul 1—8, la care nu participase. De atunci, a jucat 14 campionate la Dinamo. Cinci din acestea au fost cîștigătoare. Iar dacă mai adăugăm și cele trei cupe, ne dăm seama că Cornel Popa a prins cea mai bună perioadă a echipei din Șoseaua Ștefan cel Mare. La toate acestea, trebuie să mai amintim și cele 37 de tricouri în echipa națională, ceea ce ne face să deplîngem și mai mult faptul că un asemenea palmares greu de egalat n-a fost suficient pentru ca Popa să devină maestru emerit al sportului.

●

— Dat fiind că anii curg, chiar dacă e vorba de un fost fotbalist încă tînăr, să încercăm o paralelă între „perioada Popa“ și cea de astăzi ?

— Iată o întrebare pe care nu mi-o pun doar ziariștii. Omul de pe stradă, cititorul, suporterul sînt pasionați după clasamente și comparații. Nouă, celor de acum 10—15 ani ni se reproșează că am făcut mai puțin decît echipa lui Angelo Niculescu. E adevărat, dar nici nu am prea avut ocazia să arătăm ce știm. Fotbalul nostru nu se angajase din toate puterile, pe toate fronturile.

— Hai să nu vorbim de rezultate.

— Chiar dacă renunțăm la rezultate, există destule mijloace de comparație. Eu cred că jucătorii deceniului meu au fost mai buni decît cei de astăzi. Dar, hai să renunțăm și la comparația asta, pentru că se poate discuta la nesfîrșit. Ceea ce separă generația mea de generația de astăzi este o chestiune care ține mai puțin de fotbal. Iată, de pildă, eu recunosc că fotbaliștii de astăzi lucrează mai mult și mai bine, poate, decît am lucrat noi, ca mijloace de antrenament. Între o pregătire de iarnă efectuată acum 15 ani și una efectuată astăzi e o mare diferență în favoarea celei de astăzi. Jucătorii care se întorc de la pregătirea de iarnă sînt înarmați „pînă în dinți“ cu mijloacele necesare fotbalului modern. Din păcate, toate acumulările realizate în pregătirea de iarnă se pierd în cîteva zile sau în cel mult două săptămîni.

— Am vorbit deseori pe această temă cu reprezentanți ai diferitelor generații de fotbaliști. Întotdeauna, „generația anterioară“ a acuzat lipsurile „generației următoare“. Nu cumva, Cornel Popa, cazi în același păcat ?

— Nu. Știu care este diferența între perioada mea și perioada de astăzi. Băieții de astăzi sînt mult mai bine stimulați din toate punctele de vedere. Aceasta este, de altfel, cauza unui plus de „răsfăț“, din care se naște situația pe care am amintit-o cînd am vorbit de pregătirea de iarnă. Răsfățul este o lege pentru foarte mulți dintre tinerii noștri de astăzi, inclusiv fotbaliștii.

— Care ar fi remediul ?

— Există un remediu de bază : intransigența și consecvența conducerilor de club. Iată, de pildă, un jucător de prima divizie (ca să nu le mai punem la socoteală și pe celelalte) care lipsește nemotivat la un antrenament, trebuie îndepărtat din club pentru cel puțin o lună. Alternativa lui, într-o asemenea situație, trebuie să fie una singură : reabilitarea în cadrul muncii profesionale, între 7 și 15. Această excludere din viața echipei urmează să fie atît de aspră, încît jucătorul trebuie să aibă în viitor un tablou foarte precis al îndatoririlor sale. Din păcate, la noi nu prea se găsesc cluburi care să creadă în eficacitatea acestei metode. Întotdeauna se găsesc excepții, mai ales pentru... talentații echipei. Din nefericire, primul compromis face ca echipa să prindă punctul slab în autoritatea conducerii și astfel totul este pierdut.

— Așadar, intransigență și consecvență.

— Pe de o parte. Pe de altă parte, trebuie să existe, în cadrul clubului, o diferență între jucătorii consacrați și cei foarte tineri, la capitolul drepturilor. Eu cred că ar fi foarte educativ dacă un tînăr ar ști din capul locului că trebuie să se bată cîțiva ani pentru a ajunge la statutul unui jucător consacrat, care a muncit pentru echipa din care fac amîndoi parte. Această discriminare nu ar lovi în jucătorul talentat, cum se spune, ci ar mai reduce din răsfățul care se resimte mai ales în rîndul jucătorilor foarte tineri.

— Crezi că aceste două mijloace...

— Nu sînt singurele. Acestea ar fi două dintre mijloacele operative. După părerea mea, însă, ar mai fi un mijloc, care trebuie aplicat în timp. Mă gîndesc la eliminarea obligatorie, din cadrul unei echipe, a jucătorului recalcitrant și recidivist. Un asemenea jucător, indiferent de valoarea pe care o are, va sfîrși prin a distruge o echipă. Îi admir pe antrenorii care, după ce au epuizat toate mijloacele educative, știu să renunțe la un jucător irecuperabil.

— Ce părere are tînărul antrenor Popa despre această profesiune de antrenor ?

— Am lucrat cu destui antrenori. Cred că principala calitate a unui antrenor este echilibrul. Mai cred că cel mai mare defect al unui antrenor este acela de a fi ranchiunos. Un antrenor ranchiunos care nu **admite să închidă ochii la unele stări de supărare intervenite, inevitabil, în viața unei** echipe, nu poate conduce un colectiv. Îmi **aduc aminte, am avut un antrenor de mare autoritate, dar care n-a ridicat niciodată tonul. Ba, mai mult, au fost situații cînd aproape că nu-l înțelegeam. Situații în care un jucător, și chiar unul tînăr, îi răspundea răstit. M-aș fi așteptat la o ripostă foarte aspră din partea antrenorului, știindu-l un om plin de autoritate. Spre uimirea tuturor, antrenorul în cauză se limita să spună :** „Te rog să te liniștești, vom sta de vorbă mîine“. **A doua zi, discuția avea loc între același om plin de autoritate și un mieluțel de jucător care nu mai știa unde să-și ascundă privirile.**

— Vorbeai o dată despre mai multe tipuri de antrenori.

— Am și eu o împărțire a mea. I-am judecat deseori pe antrenori după felul în care reacționează marți, la antrenament. După cum știi, lunea e ziua mai liberă a fotbalistului. O zi care lasă unele urme, lucru care se întîmplă indiferent de numărul... predicilor. Unul dintre antrenorii pe care i-am avut ne întreba înaintea antrenamentului de marți : „Băieți, aș vrea să-mi spuneți cum stați cu condiția fizică. Cei care se simt puțin cu musca pe căciulă, i-aș ruga să treacă în partea asta“. **Și trebuie să vă spun că întotdeauna se găseau cîțiva care să treacă. Rezultatul ? Se constituia o grupă care făcea un antrenament mai puțin dur. Asta era grupa spovedișilor. Veți spune că nu era pedagogic. Dar, credeți-mă, apelul la conștiință era un excelent mijloc de educație. Numărul spovedișilor scădea mereu. Un alt antrenor — vă rog să nu-mi cereți numele — nici nu întreba. Știa foarte bine care e situația și „scădea“ antrenamentul de marți. În schimb, după terminarea antrenamentului, „ghicea“ extraordinar felul în care fiecare din noi și-a petrecut ziua de luni. Și în acest al doilea, caz, mijlocul mi se părea foarte educativ. Am avut și un al treilea antrenor, care, știind ce se întîmplă luni, forța antrenamentul de marți pînă la maximum. Unii ar putea spune că acesta era adevăratul mijloc de educație. Dar, vă rog să mă credeți, mie, ca jucător, nu mi-a inspirat niciodată încredere un asemenea mod de a pune la punct lucrurile. O echipă de fotbal e o mașinărie cu un milion de fire. Dacă nu știi să le tragi, degeaba încerci să faci ceva.**

— Se spune că ai vrea să fii antrenor la copii.

— Aș vrea. Enorm de mult. Îmi plac copiii și mi-e dor de mirosul gazonului. Vreau să fac această meserie, deși am o situație destul de bună, în momentul de față.

— Ce crezi că lipsește în munca cu copiii ?

— Lipsesc multe. Se vorbește prea mult. Dar nu se face nimic hotărît, care să pună piciorul în prag. La ce bun să mai vorbim despre lipsurile obișnuite, pe felii, dacă nu putem să rezolvăm problema mingilor necesare copiilor ? Toate celelalte lipsuri, ca de pildă inexistența selecției permanente, ruperea copiilor fotbaliști de publicul mare, prin neorganizarea „deschiderilor“ cu copii în fața... aplauzelor, pălesc pe lîngă mingile și terenurile puține.

— Se apropie returul. Cine va fi campioană ?

— Normal ar fi să spun Craiova. Dar, dacă în seara zilei de 2 martie aflu că Dinamo a cîștigat la Constanța, îmi retrag cuvintele.

— Cum vezi returul ?

— Mai bun decît turul. În general, la noi se joacă mai bine primăvara decît toamna. Retururile se pregătesc mai bine, pentru că e iarna la mijloc, și asta în ciuda pierderilor pe care și le „planifică“ jucătorii, cu de la ei putere. Vara e prea scurtă — mă gîndesc la vara fotbaliștilor — și nici n-apucăm să ne dumirim, că a și început campionatul. Așa se face că, în general, toamna e un anotimp secetos pentru fotbaliștii noștri. Acesta e și motivul pentru care echipele noastre de club nu apucă aproape niciodată primăvara în cupele europene.

— Cine va retrograda, Cornele ?

— Nu știu. Dar aș vrea să nu cadă Petrolul.

— De ce ?

— Sînt tineri. Și mai e Mircea Dridea, și mai e Mișu Ionescu, adică doi foști coechipieri la „națională“ pe care cu greu îi pot uita...

Ioan CHIRILĂ

DIALOG CU CITITORII

Petre Marin (Craiova) :
„VREAU SĂ MĂ FAC ARBITRU“

● Am 20 de ani, mă pasionează foarte mult fotbalul, citesc cu atenție revista FOTBAL, pe care o găsesc, săptămînă de săptămînă, tot mai atractivă, plină de materiale interesante. Dar aș fi vrut să aflu din conținutul ei și o serie de date despre o problemă care mă frămîntă : cine (și cum) poate deveni arbitru de fotbal ?...

— De regulă, foștii jucători divizionari sînt selecționați pentru a urma cursurile de arbitri organizate de colegiile județene de specialitate. Asta nu înseamnă, însă, că porțile acestor „școli“ nu rămîn deschise și pentru candidați de alte profesiuni. În orice caz, niște condiții trebuie îndeplinite și, pentru a le afla, e mai bine să vă adresați C.J.E.F.S. Dolj, de la care, sîntem siguri, veți primi toate informațiile dorite.

Georgeta Ciontea (Oltenița) :
DE LA JIVAN LA CRUYFF !

● Am auzit că imediat după înapoierea din turneul efectuat în Turcia, o perioadă de timp portarul Politehnicii Timișoara, Jivan, nu a participat la antrenamente, fiind bolnav. E adevărat ?

— Nu este adevărat. Jivan și-a reluat imediat pregătirile. Și, deși nu a intrat, nici măcar pentru cîteva minute, în poarta echipei naționale, continuă să spere și crede c-o va face în apropiatele întîlniri, din primăvară, ale lotului reprezentativ.

● Cît timp va juca olandezul Iohann Cruyff la Barcelona ?

— Contractul dintre cel mai bun jucător al Europei și echipa spaniolă C. F. Barcelona a fost încheiat pe o durată de trei ani. Dar, mai mult ca sigur, ținîndu-se seama de modul cum evoluează în prezent echipa barceloneză — aflată în fruntea clasamentului și cu foarte mari șanse de a cîștiga, detașat chiar, campionatul spaniol — plecarea lui Cruyff de la Barcelona, va fi amînată cît mai mult timp posibil.

Teodor Negru (Galați) :
3 000 DE SOLICITANȚI ÎN DOUA SĂPTĂMÎNI !

● Citind în revista FOTBAL anunțul acela prin care clubul Universitatea Craiova se angajează să expedieze, prin poștă, monografia editată cu ocazia împlinirii a 25 de ani de la înființare, am urmat... calea indicată, dar nici pînă azi nu am primit respectiva broșură. Nu știu ce să mai cred !

— Să credeți c-o veți primi ! Și iată de ce. Clubul craiovean ne-a rugat să-i... liniștim pe toți cei care n-au primit încă monografia. Cererea a fost atît de mare (peste 3 000 de mandate sosite la Craiova, în circa două săptămîni) încît nu s-au putut satisface toate dorințele într-un timp atît de scurt. Treptat, fiecare dintre solicitanți va intra în posesia atît de mult doritei broșuri.

Anghel Popescu (Hunedoara) :
N-AM UITAT CORVINUL...

● Noi, hunedorenii care îndrăgim fotbalul, ar trebui să fim supărați rău de tot, deoarece despre echipa Corvinul se scrie foarte — foarte puțin. Or, zic eu, avem și noi dreptul să aflăm ce se mai întîmplă la Corvinul, ce noutăți există, cum se pregătește, ce gînduri au antrenorul și jucătorii...

— Revista FOTBAL și ziarul SPORTUL se preocupă, în permanență, ca aria subiectelor materialelor scrise să fie cît mai corespunzătoare. N-am „uitat definitiv“, cum afirmați, echipa pe care o simpatizați. Ziarul a înserat în coloanele sale toate rezultatele meciurilor de verificare susținute de Corvinul, iar revista are chiar în acest număr (pagina a 8-a) un material privind pregătirile divizionarei B din orașul dumneavoastră.

Emil Manolescu (București) :
DUMITRACHE... AȘTEPTAT !

● Florea Dumitrache trebuie să revină cît mai grabnic în mijlocul „tricolorilor“. Ținînd seama de marele său talent, de vîrsta pe care o are, ideală pentru performanță, dinamovistul mai poate contribui la obținerea unor rezultate de prestigiu de către echipa națională. Eu unul îl aștept, pe micul ecran, în seara zilei de 23 martie, cînd se va disputa meciul cu Franța.

— Și antrenorii Valentin Stănescu și Robert Cosmoc îl... așteaptă pe Dumitrache cel din zilele lui de glorie. Au și afirmat acest lucru foarte clar și foarte răspicat. Pentru autorul unor goluri de mare efect, marcate pe stadioanele din București, Atena, Londra, Guadalajara, porțile echipei reprezentative rămîn în continuare, larg deschise. Numai Dumitrache să vrea ! Să vrea să se pregătească așa cum o făcea în perioada cînd devenise golgeterul primei noastre divizii.

● PE SCURT ●

M. CROITORU (Suceava) : Multe din întîlnirile internaționale ale acestei perioade precompetiționale au fost perfectate la nivel de cluburi și asociații ;

A. B. (București) : Sigur că vom ține la curent cititorii și cu evenimentele din campionatul englez ;

I. UNGUREANU (Ploiești) : În anuarele fotbalului apărute pînă în prezent, găsiți multe din rezultatele care vă interesează.